

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder ændringer i telelovgivningen på tre områder:

- Maksimale bindingsperioder ved udbud af teleterminaludstyr
- Småforbrugerabonnement
- Frit operatørvalg

Omfanget af telereguleringen foreslås udvidet, således at reguleringen af maksimale bindingsperioder også kommer til at omfatte salg m.v. af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester.

Lovforslaget ophæver herudover bemyndigelsen til videnskabsministeren til at fastsætte nærmere regler for forsyningspligtudbyderens udbud af et småforbrugerabonnement.

Endelig sikrer lovforslaget en mere hensigtsmæssig fastlæggelse af krav om, at en udbyder med stærk markedsposition skal give kunder med abonnement hos selskabet adgang til at ringe via andre selskaber ved brug af en forvalgskode eller fast operatørvalg (under ét kaldet frit operatørvalg).

A. Gældende regler

1. Maksimale bindingsperioder ved udbud af teleterminaludstyr

Overordnet har kompetencedelingen vedrørende bindingsperioder hidtil været den, at telelovgivningen regulerede teleabonnementer (både direkte og indirekte bindinger), men ikke teleterminaludstyret, som derfor var underlagt lovgivningens almindelige regler, herunder konkurrenceloven.

I telelovgivningen er der fastsat regler om bindingsperioder i teleudbydernes kontrakter. Videnskabsministeren er således i § 10, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 23. juni 2004) bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om maksimale bindingsperioder.

Reglerne er udmøntet i § 8, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 666 af 10. juli 2003 om udbud af elektro-

niske kommunikationsnet- og tjenester (udbudsbekendtgørelsen).

Bestemmelsen i udbudsbekendtgørelsen indebærer, at en teleudbyder maksimalt må have en uopsigelighedsperiode på 6 måneder inklusiv opsigelsesvarsel på abonnementsaftalen, så private forbrugere kan være løst fra kontrakten med teleudbyderen om brugen af nettet eller tjenesten efter 6 måneder.

De gældende regler i telelovgivningen omfatter også indirekte bindinger. Indirekte bindinger kan ifølge IT- og Telestyrelsens praksis bl.a. være bindinger i form af SIM-lås (en SIM-lås er en særlig facilitet i en mobiltelefon, der betyder, at telefonen kun kan benyttes i forbindelse med et bestemt teleselskabs SIM-kort). Efter IT- og Telestyrelsens praksis er det således ikke tilladt at knytte vilkår til en aftale eller på anden måde indføre foranstaltninger, der direkte eller indirekte binder private forbrugere mere end 6 måneder, f.eks. ved at indføre SIM-lås på en telefon i 12 måneder, så det ikke er muligt – eller kun mod betaling af et større gebyr – at anvende telefonen hos et andet teleselskab. IT- og Telestyrelsens praksis indebærer, at den private forbruger har ret til gratis at få sin telefon låst op efter 6 måneder, så telefonen kan bruges hos et andet teleselskab.

Efter telelovgivningen må en privat forbruger således højst bindes til et bestemt teleselskab i 6 måneder. Mobiltelefoner udbydes ofte med et tilskud fra et teleselskab, som til gengæld låser telefonen til det pågældende selskab ved en såkaldt SIM-lås.

Telefonen købes ikke nødvendigvis hos et teleselskab, men evt. i den almindelige detailhandel, og spørgsmålet om, hvor længe telefonen må være låst, er også underlagt konkurrenceloven.

Det fremgår af konkurrencelovens § 6, stk. 1 (jf. lovbekendtgørelse nr. 539 af 28. juni 2002 som ændret ved lov nr. 381 af 28. maj 2003 og lov nr. 1461 af 22. december 2004), at det er forbudt for virksomheder m.v. at indgå aftaler, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen. I henhold til bemærkningerne til § 6 omfatter aftalebe-